

Sygn. akt III Cz 623/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia: SO Magdalena Hupa – Dębska

Sędziowie: SO Lucyna Morys – Magiera

SO Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa B. S.

przeciwko A. S.

o alimenty

na skutek zażalenia pozwanego

na punkt 1 postanowienia Sądu Rejonowego w Jastrzębiu – Zdroju

z dnia 16 lutego 2016 r., sygn. akt III RC 34/16

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że oddalić wniosek o udzielenie zabezpieczenia.

SSO Roman Troll SSO Magdalena Hupa – Dębska SSO Lucyna Morys – Magiera

Sygn. akt III Cz 623/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 16 lutego 2016 roku Sąd Rejonowy w Jastrzębiu – Zdroju udzielił zabezpieczenia poprzez zobowiązanie pozwanego A. S. do uiszczania na rzecz powódki B. S. kwoty po 400 zł miesięcznie, płatnych z góry do 10-go dnia każdego miesiąca do rąk powódki wraz z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat (pkt 1) i oddalił wniosek o zabezpieczenie w pozostałej części (pkt 2). W uzasadnieniu wskazał, że strony są małżeństwem od 1993 roku, pozwany otrzymuje rentę w wysokości około 1900 zł miesięcznie i z tego opłaca tylko czynsz za mieszkanie w wysokości 300 zł miesięcznie, w którym wspólnie zamieszkują, natomiast powódka otrzymuje emeryturę w wysokości 1000 zł miesięcznie i ponosi miesięczne koszty utrzymania mieszkania w pozostałej części (gaz - 85 zł, prąd - 105 zł), a także wydatki na telefon - 50 zł, bilety - 100 zł, środki czystości - 200 zł, obuwie - 200 zł, wyżywienie - 1000 zł, leki - 300 zł. Powódka żądała zabezpieczenia w kwocie po 600 zł miesięcznie, przy żądaniu alimentów w wysokości po 700 zł miesięcznie, natomiast Sąd Rejonowy ustalając możliwości zarobkowe pozwanego na kwotę 1800 zł miesięcznie i wskazując, że małżonkowie powinni utrzymywać taką samą stopę życiową zgodnie z art. 27 k.r.o. dokonał zabezpieczenia alimentów w kwocie po 400 zł miesięcznie. Powódka podnosiła, że pozwany jest hazardzistą, korzysta z przedmiotów urządzenia domowego stanowiącego jej własność i nie kontroluje swoich wydatków, a nadto nadużywa alkoholu. Orzeczenie zapadło na podstawie art. 753 § 1 k.p.c. w związku z art. 730 § 1 k.p.c., art. 730¹ k.p.c. i art. 731 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie złożył pozwany w części dotyczącej zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego i wniósł o jego uchylenie (co do punktu 1). W uzasadnieniu wskazał, że przedstawione przez powódkę w pozwie informacje są niezgodne z prawdą za wyjątkiem tego, że razem mieszkają. Zakwestionował regulowanie przez powódkę opłat za mieszkanie i wysokość kosztów jej utrzymania, podkreślił także, że od 2009 roku nie nadużywa alkoholu, jest chory (przeżył operację) i na leki wydaje około 75 zł miesięcznie, a jego renta wynosi 1785 zł miesięcznie, ponadto spłaca kredyt na zakup mieszkania dla córki. Do zażalenia dołączył dokumenty dotyczące: spłaty kredytu w styczniu i lutym 2016 roku na kwotę po 67,91 zł miesięcznie (czwarta i piąta rata z dwunastu), wydatków na leki w styczniu 2016 roku w kwocie 100 zł, zatrzymania powódki 15 sierpnia 2015 roku i oddalenia jej wniosku o zabezpieczenie w toku postępowania rozwodowego. Wskazał także, że powódka wszczęła proces o rozwód, a następnie pozew wycofała.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W sprawach o alimenty, jak również o zabezpieczenie potrzeb rodziny, podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie roszczenia (art. 753 § 1 k.p.c.). Przepis ten bowiem dotyczy udzielenia zabezpieczenia polegającego na zobowiązaniu obowiązanego do zapłaty uprawnionemu określonej sumy pieniężnej i w tego rodzaju sprawach konieczne jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia bez potrzeby uprawdopodobnienia interesu prawnego w zabezpieczeniu (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 1982 r., III CZP 3/82, opublik. w OSNC z 1982 r., nr 7, poz. 100). Dlatego też powódka

w rozpoznawanej sprawie winna uprawdopodobnić jakie są potrzeby rodziny oraz jakie są możliwości majątkowe i zarobkowe stron (por. art. 27 k.r.o.). Obowiązek alimentacyjny z art. 27 k.r.o. ma szerszą treść od zwykłego obowiązku alimentacyjnego – ma bowiem bronić rodzinę przed niedostatkiem. Bezsporne jest, że strony zamieszkują razem i tworzą rodzinę.

W postępowaniu o zabezpieczenie nie wymaga się udowodnienia okoliczności faktycznych, ale wystarczające jest ich uprawdopodobnienie. Uprawdopodobnienie roszczenia oznacza, że powód przedstawi i należycie uzasadni twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia. Roszczenie jest więc uprawdopodobnione, jeżeli jest szansa na jego istnienie, gdyż istotą postępowania zabezpieczającego jest to, że sąd dokonuje jedynie pobieżnej analizy dostarczonego przez powoda materiału dowodowego niekoniecznie odpowiadającego wymogom stawianym dowodom przeprowadzanym w toku procesu (por. art. 243 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.). Uprawdopodobnienia nie można bowiem utożsamiać

z udowodnieniem roszczenia, stanowi ono bowiem niejako surogat dowodu nie dający pewności, lecz jedynie wiarygodność określonego faktu (por. K. Flaga – Gieruszyńska: [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, pod red. A. Zielińskiego, Warszawa 2008, s. 424).

Powódka na uprawdopodobnienie swych twierdzeń złożonych w pozwie, a związanych z wydatkami, dołączyła jedynie fakturę dotyczącą wydatków na leki w styczniu 2016 roku w kwocie 178 zł, przebieg środków przez rachunek pozwanego na przełomie grudnia 2015 roku i stycznia 2016 roku, uregulowane przez nią opłaty za drzwi i wymianę okien

w 2014 roku oraz dokumenty dotyczące spłaty kredytu od 2012 roku do 2014 roku, przy czym są one nie wskazane jako zapłacone, albowiem stanowią tylko i wyłącznie druki bez oznaczenia ich zapłaty. Powódka także dołączyła do akt wyrok Sądu Rejonowego w Jastrzębiu Zdroju 30 kwietnia 1998 roku, mocą którego pozwany został uznany za winnego tego, że 27 grudnia 1997 roku uderzył powódkę ręką w twarz powodując obrażenia ciała na okres poniżej siedmiu dni, za co został skazany. Jej twierdzenia zaś wskazywały, że ponosi ona opłaty za mieszkanie (gaz, prąd) za wyjątkiem czynszu (300 zł), który reguluje pozwany. Nie dołączyła jednak żadnych dokumentów związanych z tymi opłatami za mieszkanie i media (gaz, prąd, telefon), natomiast pozwany dołączył dokument związany z uregulowaniem opłaty za prąd w lutym 2016 roku w wysokości 101,28 zł /k. 38/ z czego można wyciągnąć wniosek, że takiej płatności dokonał. Bezsporne jest, że pozwany płaci zaś należności za czynsz – około 300 zł miesięcznie.

Małżonkom pozostającym w związku przysługuje prawo do równej stopy życiowej (art. 27 k.r.o.). Powódka otrzymuje o około 735 zł mniejsze świadczenie od pozwanego, który uprawdopodobnił, że reguluje należności za mieszkanie

w kwocie około 400 zł miesięcznie (czynsz oraz opłaty za energię elektryczną). Strony są w podobnym wieku i obie postają schorowane. Powódka zaś nie uprawdopodobniła, że ponosi jakiegokolwiek opłaty za mieszkanie, a jej koszt wyżywienia w wysokości 1000 zł miesięcznie, przy przyjęciu otrzymywanego świadczenia emerytalnego w takiej właśnie kwocie oraz zasad doświadczenia życiowego, jest wygórowany. Dodatkowo pozwany podkreślił w zażaleniu, że powódka nie reguluje żadnych rachunków. Powódka zaś temu nie zaprzeczyła (pomimo otrzymania odpisu zażalenia), bo nie złożyła nawet odpowiedzi na zażalenie. Wskazuje to na regulowanie przez pozwanego także opłat za telefon (50 zł) oraz za gaz (80 zł), a ponadto spłaca on kredyt na zakup mieszkania dla córki.

Pozwany otrzymuje więc większe świadczenie, ale reguluje z niego opłaty za mieszkanie i media (powódka zaś nie uprawdopodobniła, że jakiegokolwiek z takich opłat ponosi), a co za tym idzie obie strony ostatecznie dysponują dochodami w porównywalnej wysokości, a więc ich stopa życiowa jest w tym zakresie w miarę wyrównana, obie strony pozostają też schorowane. Dlatego nie ma konieczności udzielenia zabezpieczenia, bo w chwili obecnej pozwana nawet nie uprawdopodobniła istnienia roszczenia (większych potrzeb rodziny), a jej wydatki – w szczególności na wyżywienie – są zawyżone. Nie jest możliwe wydawanie przez powódkę kwot powyżej 1800 zł, gdy jej świadczenie wynosi około 1050 zł /k. 10/, a nie wskazuje, że pozostają w jej dyspozycji jakieś oszczędności. Nie jest też uprawdopodobnione, że powódka wydaje na leki 300 zł miesięcznie, gdyż na tą okoliczność przedstawiła tylko fakturę ze stycznia 2016 roku na 178,02 zł /k. 18 – 20/. Pozostałe wydatki powódki także nie zostały uprawdopodobnione, stanowią bowiem tylko jej twierdzenia zaprzeczone przez pozwanego, który przedstawi ksera dokumentów na uprawdopodobnienie swoich twierdzeń dotyczących wydatków.

Powyższe powoduje, że ostatecznie, na obecnym etapie postępowania, wniosek o zabezpieczenie powinien zostać oddalony. Pozwany bowiem mając wyższe świadczenie dba o regulowanie opłat za wspólne mieszkanie, a wydatki powódki nie wskazują na możliwość przekroczenia otrzymywanego przez nią świadczenia. Strony pozostają w konflikcie, ale to samo w sobie nie stanowi o uprawdopodobnieniu roszczenia powódki otrzymującej stałe miesięczne dochody w wysokości zbliżonej do świadczenia pozwanego po dokonaniu przez niego opłat.

Dlatego też zażalenie okazało się zasadne.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 1 i 2 k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c., należało orzec jak w sentencji. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego zapadnie w oparciu o art. 108 § 1 k.p.c. w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

SSO Roman Troll SSO Magdalena Hupa – Dębska SSO Lucyna Morys – Magiera